

ANTECEDENTS

Autor: Quim Carreras

Estic a casa, estudiant les cartes nàutiques, els llibres i revistes que m'expliquen com serà el meu proper destí. Llegeixo sobre les experiències d'altres navegants que han passat per allà abans que jo, però estic ansiós per ser el protagonista de les noves vivències.

La imaginació corre sense fre per la meua ment. Ja puc veure peixos pescats amb arpó, cuinats sobre una brasa en una platja deserta, tortugues tímides, aixecant el cap però amagant-se sota l'aigua de seguida.

Taurons, curiosos nedant al nostre costat. Pelicans pescant al costat dels petrelles, amb estils diferents però amb igual resultat.

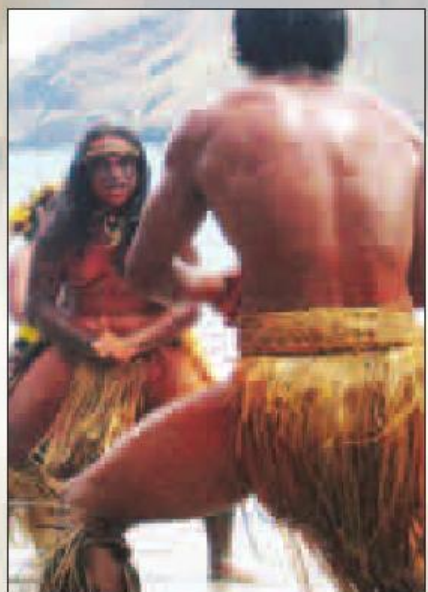
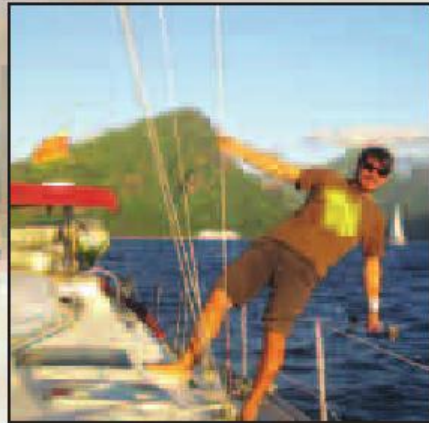
Peixos voladors aterrant a coberta. Però sobretot, imagino com serà la gent que coneixeré, altres viatgers com jo, però també, nadius amb cultures ancestrals que viuen al marge del progrés.

Ja em queda poc d'estar a terra, i començo a notar aquella ansietat típica dels aventurers que necessiten fugir dels límits de la monotonia cap a una constant recerca de noves conquestes.

Després d'haver creuat nou vegades l'Atlàntic, tres d'elles en solitari, arriba el moment d'ampliar els horitzons, arriba el moment d'anar més lluny. Vull tornar a creuar l'Atlàntic, però vull saber que hi ha darrera el Canal de Panamà. Com serà navegar pel Pacífic i per l'Índic? Com seran els mars del Sud, on les illes apareixen i desapareixen per art de màgia?

Em fa especial il·lusió fondejar a l'illa de Bora Bora, nom amb el qual vaig batejar fa deu anys el meu veler, pensant que algun dia arribaria a descobrir aquest indret. Un veler amb el qual he compartit milers de milles, moltes tempestes i encalmades. Una vida navegant junts, cuidant-nos l'un a l'altre.

Travessies impossibles, en temps rècord, i travessies lentes al ritme del vent. Atlàntics a soles, ell i jo, però això ja són somnis assolits.

El Bora Bora necessita conèixer els seus orígens i jo també. Així doncs, emprenem junts un nou somni. L'empresa Nàutica Carreras, de la qual sóc propietari celebrarà els 15 anys el 2013 i seria un bon regal d'aniversari.

No estarem sols en aquesta nova aventura, l'Angel i en Miquel, els dos socis propietaris de Globus Kontiki, el 2013 celebren els 25 anys de la creació de la seva empresa. Han volat per tot el món però destaquen les expedicions volant per primer cop pel verd de l'Amazones, el marró del desert, el cim del Kilimanjaro i el blanc dels gels de l'Àrtic.

Tenen en ment protagonitzar un vol en globus en mig del oceà, on per més alçada que assoleixin només vegin el blau del mar. D'aquesta manera tancarien el cicle dels colors del món. També els agradaria repetir la ruta de la balsa Kontiki, que capitanejada per Thor Heyerdal, va creuar el Pacífic per demostrar que els polinesis havien arribat a poblar les illes navegant desde Sudamèrica.

En un moment donat, decidim unir esforços i iniciar junts un viatge de volta al món amb veler, portant un globus aerostàtic a bord per poder volar en llocs on no s'hagi fet mai. Planifiquem una ruta de 18 mesos en els quals haurem de seguir com a mínim dues premisses: en primer lloc seguir els passos i emular l'aventura que al seu dia va protagonitzar la Balsa "Kontiki" i en segon, arribar a Bora Bora, illa paradisiaca per excel·lència que dona nom al veler que ens ha de portar a acomplir aquesta aventura.

Mateu Llonch, un altre expert navegant, també passa a formar part de l'expedició, que la formen finalment l'Angel Aguirre, en Miquel Mesegué i jo mateix Quim Carreras. Per tal de finançar la gesta, s'obre l'aventura a tothom qui ho desitgi i s'accepta a nous tripulants amb ganes de navegar i conèixer llocs remots. D'aquesta manera el viatge ha estat compartit amb molta gent, acompanyant-nos en diferents etapes i de durada diversa.

Des de gent que ha estat una setmana o més per les Canàries, el Carib, La Polinèsia, Les Tonga, Indonèsia... Fins a d'altres, que més moguts per l'afany de fer milles i navegació d'altura ens han acompanyat en les rutes fins les Canàries, la travessa de l'Atlàntic, llargues travesses per els mars del sud, i travessies des de Bali fins Tailàndia entre d'altres.

Actualment estem a l'últim tram del viatge, després de sortir del port de l'Estartit el dia 1 de novembre del 2012, ens trobem a poc més d'un mes de tornar a veure la silueta de les illes Medes i posar fi a un experiència única i inoblidable.

Al llarg d'aquests 18 mesos que haurà durat el viatge hem viscut infinitat d'experiències que us explicarem en una propera edició, però us avanço que hem nedat amb balenes, hem volat en llocs on mai havien vist un globus. Hem passat tempestes i calmes. Hem conegut gent de tot arreu, amb velers més luxosos, però també d'altres amb menys recursos que nosaltres. Hem sortit a pescar amb els indis Kuna, hem navegat envoltats de pedres que suraven, provinents de volcans en erupció.

Hem conegut a gent meravellosa, amb qui hem compartit festes a les platges. Hem escapat, fins i tot, de l'atac d'un tauró tigre, hem nedat també amb tortugues i dofins. Hem vist com un lleó marí s'instal·lava a bord, es feia amo i senyor del nostre veler i no ens deixava pujar. En definitiva, hem gaudit d'un munt de vivències i no hem deixat mai d'avançar cap a l'oest, per tornar a arribar a casa.

Així doncs, com diria el nostre estimat Lluís Llach, o el propi Homer, hem tingut un camí "llarg, ple d'aventures i de coneixences".

